

## Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

річних школярів, що буде лімітуючим фактором для участі в спеціально організованій руховій активності молодших школярів, обмежених можливостях показу і виконанні фізичних вправ. Недоліки в професійно-прикладній фізичній підготовленості студенток заочного відділення перешкоджатимуть реалізації навчально-виховного процесу в початкових класах і можуть негативно впливати на авторитет учителя, який для школярів цього віку є взірцем.

### Література

1. Безверхня Г.В. Вплив ціннісних орієнтацій на відношення до фізичного виховання студенток педагогічного вищого навчального закладу / Г.В. Безверхня, В.В.Діхтяренко // Спортивний вісник Придніпров'я. - 2011. - № 1. - С.17-22.

2. Белих С.І. Обґрунтування потреби системних досліджень за темою непрофесійної фізкультурної освіти студентів / С.І. Белих // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка [Текст]. - Вип. 91. - Т.1 / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка; гол.ред. Носко М.О. - Чернігів: ЧДПУ. - 2011. - С. 51-53.

## ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

(Цибульська В.В., канд. наук з фіз. вих. і спорту, доцент;  
Чорна Н.О., магістрантка)

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, Умань, Україна*

Державною Базовою програмою розвитку дитини дошкільного віку є програма «Я у Світі». Вона визначає основні тенденції розвитку дошкільної освіти, відповідність змін, що відбуваються, світовим тенденціям; розкриває організаційно-змістовні характеристики оновлення дошкільної освіти на сучасному етапі; об'єктивізує проблеми, що існують, та шляхи їх розв'язання; вказує на закономірності й принципи, що мають консолідувати освітній простір України [1]. Програмою передбачено врахування в навчально-виховному процесі індивідуальних особливостей розвитку кожної дитини, яка відвідує дошкільний заклад [4].

Індивідуальність - особистість у своїй неповторності, своєрідності, унікальності, тож виникає необхідність орієнтуватися на кожну дитину, враховувати її темперамент, характер, здібності тощо. Отже, реалізувати індивідуальний підхід означає ставитися до кожної дитини як до своєрідної, неповторної особистості, усвідомлюючи: кожна дитина не краща і не гірша за іншу. Діти просто різні [1, 5].

У Програмі закладено компетентнісний підхід. Термін "життєва компетентність" сьогодні стає дедалі вживанішим. Оскільки це поняття є суттю особистісно-орієнтованої моделі освіти, воно проходить червоною лінією у Програмі. Компетентність - це обізнаність, уміння, вправність у певному колі питань, тобто йдеться про обізнаність дитини в усіх сферах життя, ціннісні ставлення дошкільника до себе, людей, довкілля, речей тощо. Бути компетентним, означає бути життєздатним, вміти адекватно поводитися в різних

## **II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)**

життєвих ситуаціях, виступати активним суб'єктом життєдіяльності та вміти проявляти своє Я у різних сферах життя.

Основні завдання Програми - розвинути у дошкільника:

- базові якості (самостійність, працелюбність, людяність, самолюбність, спостережливість, відповідальність, розсудливість, справедливість, самовладання, креативність);
- різні форми активності (фізичну, емоційно-ціннісну, соціально моральну, пізнавальну, мовленнєву, художню);
- оптимальні для віку моделі основних видів діяльності (сюжетно-рольової гри, предметно-практичної діяльності, спілкування навчальної діяльності) [1].

Розділи Програми «Я у Світі» структуруються за уніфікованою, єдиною для всіх вікових періодів життя рамкою - схемою, яка містить:

- загальні особливості вікового етапу;
- характеристику психологічного віку;
- освітні завдання;
- лінії розвитку;
- показники компетентності дитини;
- зміст та умови оптимізації педагогічної діяльності.

У програмі виділено сім ліній розвитку дошкільника: фізичний, соціально-моральний, емоційно-ціннісний, пізнавальний, мовленнєвий, художньо-естетичний, креативний. Більшість із них традиційні, проте дві лінії означено вперше. Це стосується емоційно-ціннісного та креативного розвитку, їх введено з огляду на виняткову значущість для становлення дошкільника, його емоційної сприйнятливості та творчої уяви.

Цілеспрямована робота з фізичного виховання у дошкільному навчальному закладі передбачає вирішення оздоровчих, виховних та освітніх завдань, реалізація яких органічно пов'язана з активною руховою діяльністю дітей дошкільного віку. Спеціальними засобами фізичного виховання є вправи, щоденне використання яких сприяє певному задоволенню потреб дітей у руховій діяльності та є одним із шляхів підвищення ефективності оволодіння різноманітними рухами [3].

Фізичне виховання дошкільнят - складний процес. Для того, щоб діти засвоїли виконання фізичних вправ спочатку їх треба розучувати на фізкультурних заняттях, але надалі дитина використовує ці рухи під час ранкової гімнастики, у повсякденному житті, у самостійній діяльності. Щоденна рухова активність дошкільника повинна складати не менше ніж півтори години, а на тиждень - 5-6 годин, таку активність можна забезпечити різними формами роботи з фізичного виховання: Заняття з фізкультури - 2 рази на тиждень; ранкова гімнастика - кожного ранку, у теплу пору року проводиться на свіжому повітрі з 15 квітня до 15 жовтня; фізкультурна хвилинка - щоденно, комплекс складається з 4-х вправ. Кожна повторюється 4-6 разів; фізкультурні паузи - у перерві між заняттями 6-8 хв. (середній вік), 8-10 хв. (старший вік); фізкультурно-спортивні свята - двічі-тричі на рік. тривалість - від 50 хв. до 1 год.; фізкультурні розваги - один раз на місяць, змагання з однолітками, тривалість - 30-40 хв.; день здоров'я - один раз на місяць упродовж дня активна діяльність дітей на відкритому повітрі; тиждень здоров'я - двічі-тричі на рік; гімнастика пробудження - щоденно після денного сну під легку класичну музику.

## **Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку**

Комплексне використання і повторення всіх форм фізичної роботи забезпечують нормальний фізичний розвиток дітей дошкільного віку [2].

### **Література**

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / Наук. ред. та упор. О.Л. Кононко. - К.: Світич, 2008.
2. Вільчковський Е.С. Організація рухового режиму дітей у дошкільних навчальних закладах: навчально-методичний посібник / Е.С. Вільчковський, Н.Ф. Денисенко. - Тернопіль: Мандрівець, 2011. - 128с.
3. Москаленко Н.В. Дошкільне фізичне виховання: [навчальний посібник для студ. ВНЗ фіз. культ. і спорту] / Н.В. Москаленко, З.В. Анастасьєва, Т.В. Сичова, Н.Г. Лапшина. - Дніпропетровськ: ^новація, 2011. - 143с.
4. Москаленко Н. Сучасні підходи до організації фізкультурно-оздоровчої роботи у дошкільних закладах / Н. Москаленко, А. Полякова, Я. Ковров // Спортивний вісник Придніпров'я. - 2013. - № 1. - С. 40-42.
5. Пивовар А.А. Взаємозв'язок компонентів рухової системи та інтелектуальної сфери у старших дошкільників / А.А. Пивовар // Спортивний вісник Придніпров'я. - 2010. - № 2. - С. 38-40.

## **ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ КОМАНДИ**

Чекмарьова Н.Г., канд.н.з фізвих. та спорту, доцент;

Максимов А. В., викладач

*Національна металургійна академія України, м. Дніпро, Україна*

Головними цілями психології спорту є вивчення психологічних закономірностей формування у спортсменів і команд спортивної майстерності та якостей, необхідних для участі у змаганнях та досягнення найкращого результату [1]. Будь-яка спортивна команда може зіштовхнутися з труднощами психологічного клімату на шляху свого становлення. Вони виникають внаслідок неоптимальних рішень щодо тренувальної та змагальної діяльності, комплектації несумісних членів команди, їхньої підготовки тощо. Тому у нашій роботі ми розглянемо основні психологічні проблеми, які можуть виникнути між членами спортивної команди, їх причини та сутність.

Подібно будь-якій малій групі, спортивна команда характеризується міжособистісними стосунками її членів. Ці стосунки можуть бути формально чітко регламентовані контрактом з клубом або бути практично несуттєвими, наприклад, в командах, які створюються з гравців під час відпочинку.

З іншого боку, між членами команд можуть бути неформальні, дружні, товариські стосунки та гарне ігрове розуміння, які склалися роками тренувань, і саме це буде основою взаємодії під час гри.

Кожний колектив проходить декілька стадій розвитку - становлення, найвища форма розвитку і згасання.

Сумісність членів спортивної команди обумовлена такими факторами:

1. Наявність у спортсменів функціональної сумісності, тобто психологічних